

NS uudistebülletään

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1131

17.11.2024 (135)

A. V. Schaerffenberg

Valge rassi laulmata kangelased

4. osa

William Joyce

Mõnikord võib olla vajalik, et tõeline ja elujõuline õilsa asja eestvõitleja ilmuks reeturina selle rahva ees, keda ta oma eluga teenib."

Rudolf Hess, 1949

Tema surma 46. aastapäeval elab William Joyce taas kõigi natsionaalsotsialistide südames kogu maailmas. Seetõttu tundub sobilik, et me tuletame tema lugu ja tema kõnekad sõnad meelde uue aasta alguses lugejatele, kes ei tunne 20. sajandi kangelase piiritlemata vaprust selle nimetuse kõige puhtamas tähenduses.

William Joyce sündis 24. aprillil 1906

William Joyce

New Yorgis Ulsteri isast ja inglise emast. Kui poiss oli kolmeaastane, kolis perekond Põhja-Iirimaaale ja hiljem, tema teismeliseeas, Inglismaale. Seal astus ta Briti armee teenistusse, sai auväärset teenistusest vabaks ja läks noorena õppima Battersea Polütehnikumi, seejärel Londoni Ülikooli Birbacki kolledžisse, kus ta sai diplomieksamil esimese klassi kiitusega. Ta töötas doktorikraadi nimel ja teenis elatist koduõpetajana, kui tema kasvav poliitiline teadlikkus meelitas teda ühte Suurbritannia varajastest fašistlikest organisatsioonidest. Nüüd, kahekümnendates eluaastates, jäi Joyce'i füüsiline välimus kogu ülejäänud eluks muutumatuks. Tema lühikest kasvu, kuid tugevat kasvu, kena nägu kandis tavaliselt rõõmsameelse enesevalitsuse ilmet, samal ajal kui tema suu ja lõug viitas taltsutamata tahtele. Kuid tema silmad särasid uudishimu, intelligentsust ja headust. Ta abiellus kauni naisega, Margaret Cairnsiga, kes jagas tema ideoloogilisi tõekspidamisi ja jäi talle vaatamata raskele teekonnale Teise maailmasõja ajal truuks kuni lõpuni ja kauemgi.

Oraator Joyce

Kõigi andmetel oli William Joyce'il fotograafiline mälu. Erinevalt teistest nii andekatest meestest oli tal aga lisaks veel imeline dramaatiline elegants, mis muutis tema rohke teabe kuulajate jaoks elavaks. Üks lähedane sõber mäletas teda nii: "*Ta ei pidanud mingeid toimikuid, päevikuid ega märkmeid, kuid ta suutis kõhklematult anda täieliku ülevaate peaaegu kõigest, mis temaga kunagi juhtunud oli. Aastate tagant kordas ta sama juttu ilma vähimagi variatsioonita. Ta oskas alati täpselt tsiteerida iga luuletust, mida ta oli kunagi tähelepanelikult lugenud, ja isegi tähelepanuväärseid ajakirjandusväljaandeid.*"

Isegi Joyce'i moodne, ebasümpaatiline biograaf kirjutab tema kohta: "*Lisaks saksa keele oskusele rääkis ta üsna hästi prantsuse keelt ja omas veidi itaalia keelt. Ta ei olnud mitte ainult matemaatikas gi/ied, vaid tal oli ka vilumus seda õpetada, ning ta luges palju ajalugu, filosoofiat, teoloogiat, psühholoogiat, teoreetilist füüsikat ja keemiat, majandust, õigust, meditsiini, anatoomiat ja füsioloogiat. Kui ta 1936. aastal murdis uisutades oma käeluu, rakendas ta oma teadmisi anatoomiast, et seda ise paika panna, ja hoidis seda õigete rihmadega paigal. "Nii sõbrad kui ka vaenlased pidasid teda geeniuks. William Joyce oli elav tõestus sellest, et meie Idee tõmbas ligi valge rassi parimaid elemente.*"

Tema armastust Suurbritannia vastu ületas ainult tema suurem armastus selle rassi vastu. Võimsa motivatsiooniga eestkõneleja ja otsekohene organiseerija sai temast

kiiresti Oswald Mosley *Briti Fašistide ja Rahvussotsialistide Liidu* juhtfiguur. Üks kaasaegne kirjeldas teda kui *ģeniaalset kirjanikku, kõnelejat ja poliitika väljendajat, kes on esinenud sadadel koosolekutel, alati oma parimas vormis, paljastades alati fašismi raudset vaimu oma keeldumises lasta end vägivaldsest vastuseisust hirmutada.*" Üks rahulolematu leiboristlik parlamendiliige ei olnud vähem muljet avaldanud: *Kohtasin teda esimest korda 1933. aastal suurel ja rahvarohkel koosolekul Paddingtoni vannitooriumis. Olin mõned aastad varem vastikustundest lahkunud poliitilisest liftist, ja kuna fašistlik usutunnistus avaldas mulle suurt muljet, oli üks mu sõber mind tungivalt kutsunud Mosley organisatsiooniga liituma. Ma küsisin, keda neil oli Mosley kõrval juhtida, ja mind viidi Joyces koosolekule cis vastus sellele päringule. Ma olen kuulnud kõiki neid mehi, keda väidetakse meie suurimate kõnelejate hulka. Kümne minuti jooksul, kui see 28aastane noormees astus lavale, teadsin, et siin on üks tosina parimatest kõnelejatest riigis. See suur kuulajaskond, mis kogunes, et kuulata poliitilises maailmas üsna tundmatut kõnelejat, ja tekitatud entusiasm oli mulle silmaringi avardav ja oleks olnud seda ka enamikule Westminsteri seljatagustest, kellega ma varem olin seostanud avalikku mõju.*" Joyce oli vaieldamatult üks liigutavamaid kõnelejaid inglise keeles ja võrreldamatu Winston Churchilli tihtipeale purjuspäi mürtsuga. Tema stiil oli kõitev, sest see oli otsekohene ja lühike, nagu näitab see kõne väljavõte 1936. aastast: *Kui te armastate oma riiki, siis olete rahvuslane. Kui te armastate tema rahvast, olete sotsialist. Ole natsionaalsotsialist! "*

Tema ladusaid, dramaatilisi kõnesid oleks võinud õigustatult võrrelda dr Josef Goebbelsi omadega ja Joyce oleks selle võrdluse üle uhke olnud,"kirjutab tema moodne biograaf. "Erinevalt häältekampaaniaga tegelevast poliitikast ei meelitanud ta oma kuulajaid. Ta sõimas, ähvardas ja hoiatas ning tema üleskutse oli kõva töö, distsipliin ja rahvuslik puhastus. Nõudes tungivalt, et Suurbritannia peab kasvatama Hitleri sõprust ja omandama seeläbi liitlaseks kommunistliku ohu vastu mandri kõige võimsama riigi, oli ta nii realistlik sõjaline kommentaator kui ka kirglik evangelist. "

Briti fašismi võidukäik ja kriis

1936. aastaks oli Briti Liit muutunud impeeriumi kõige dünaamilisemaks poliitiliseks jõuks, millel oli kümneid tuhandeid poolehoidjaid sadades massiüritustes ja metsik toetus levis miljonite Briti kaasmaalaste seas, kes olid pettunud sotsiaalsest ebaõnnestumistest ja demokraatia tühjadest lubadustest depressiooniajastul. Mustasärgid kaitsesid end edukalt oma marksistlike vaenlaste tavaliselt üle-

kaalukate ja salakavalate rünnakute vastu ning Joyce oli võitluse keskel, kus ta kaotas nuiad ja rusikaid. Ühes peaaegu surmaga lõppevas kokkupõrkes ründas üks juut teda sirgjoonelise noaga, mis jättis tema paremale põsele püsiva armid. Hoolimata sellisest jõukude vastuseisust, lisasid Briti fašistid oma programmi range kuulekuse inglise seadustele, sest nad seisid tsivilisatsiooni eest kaose vastu. Hoolimata nende seaduskuulekusest ja nende tormiväelaste täiesti kaitsevastupidavast hoiakust, jõustas valitsus 1937. aasta uusaastapäeval "avaliku korra seaduseelnõu". See keelas "poliitilise vormirietuse" kandmist, keelas valvurid koosolekutel, andis politseile volitused lõpetada seaduslikke meeleväljendusi oma äranägemise järgi ja keelas isegi selle, mida võimud võisid pidada "solvavaks keeleks" (s.t. tõde juutide kohta). Nagu Cole kirjutab, *kehtis avaliku korra seaduseelnõu näiliselt kõigi poliitiliste organisatsioonide suhtes, kuid see tabas eelkõige, nagu ette nähtud, fašiste.* Tegelikult kasutati seaduseelnõu kaalutusõigust ainult mustade sarkide vastu. Ühelgi kommunistil või parlamendihakil polnud selle kohandatud seaduse tõttu midagi karta. Kasutades avatud, ühepoolset türanniat, paljastas demokraatia end pettuseks ja silmakirjalikkuseks, mis ta tegelikult on.

Sellele vaatamata mõjus see meelegaheitlek meede Briti Liidule katastroofiliselt. Mustade sarkide esindajad nägid, et õigussüsteem, mida nad olid oma loomisest saadik poliitiliselt toetanud, oli nad tegelikult ise keelustanud. Seistes silmitsi ainuainu alternatiividega, kas minna põrandaaluseks või kaduda, püüdsid nad valida kesktee. Selle tagajärjel nende liikumine lagunes. Briti Liit murdis koguneva majandusliku surve all, mis tulenes kulukatest ja mõttetutest jõupingutustest taastada oma seaduslikkus, ning vabastas William Joyce'i ja neli viiendikku organisatsiooni töötajatest ja töötajatest oma ametikohalt liikumises. Lootusetult moodustas ta Rahvussotsialistliku Liidu. Uniformid olid muidugi ebaseaduslikud. *"Joyce jättis aga oma kaevikumantlis ja mundris jätkuvalt mulje, et ta on endiselt vormis,"* kirjutab Cole.

Avaliku korra seaduseelnõu kartuses keeldusid koosolekute saalide omanikud talle oma ruume üürida. Kui N.S.L. kasutas väliüritusi, siis sattus ta samade füüsiliste rünnakute alla nagu varemgi. Kuid ilma vormirietatud mustade sarkideta kõnelejate kaitsmiseks olid kogunemised suures osas korrarikkumised, mis ei olnud tänu politseile, kes tavaliselt laskisid rahutustel areneda, sekkudes ainult natsionaalsotsialistide vahistamiseks, kui nad oma vastastest üle said. Sama häbiväärset taktikat kasutas juutide süsteem kolmkümmend ja nelikümmend aastat hiljem Ameerikas White Poweri tegevuse vastu.

N.S.L. peakorter asus aadressil 190 Vaux-hall Bridge Road, mitte kaugel Victoria

jaamast. Kuid Joyce ei saanud seda väga kaua nautida. Teda ja tema lähimaid seltsimehi süüdistati enesekaitstes kallaletungis ning oli ilmselge, et süsteemi eesmärk oli panna nad kõik trellide taha. N.S.L.-il oli neis halvenevates tingimustes kõik, mida ta suutis teha, et ellu jääda. Kuid see, millest tema poolehoidjatel puudus raha, sai enam kui tasa tema juhtide fanatismi ja ideoloogia jõuga. Rahalised sissemaksed kasvasid 30ndate lõpus, nagu ka pooldajate arv. Adolf Hitleri vastu peetava sõja eelõhtul pidasid Briti natsionaalsotsialistid vastu hirmsatele takistustele ja isegi laiendasid oma toetust. Kuid N.S.L. oli ajaloolise sündmuse tõttu peagi üle jõu käimas.

"Lord Haw Haw" sündi

Joyce'ile andis üks parlamendis viibinud seltsimees telefonikõne, et tema arreteerimine erakorraliste volituste seaduse alusel on vaid mõne päeva kaugusel. Ta ei olnud ühtegi seadust rikkunud. Valitsus tahtis teda lihtsalt tema seisukohtade tõttu sõja ajaks vangki panna. Mõne N.S.L. seltsimehe improviseeritud koosolekul hääletasid liikmed selle poolt, et Joyce'ile antakse organisatsiooni rahalised vahendid tema põgenemiseks. Järgmisel päeval saabusid ta ja Margaret petlikult rahuliku Berliini kaksikümmend neli tundi enne Briti sõja kuulutamist natsionaalsotsialistlikule Saksamaale.

Kuna neil puudusid tegelikud isiklikud kontaktid võõras riigis ja nende rahalised vahendid kahanesid, tundus nende olukord lootusetu, kuni nädal pärast nende saabumist William võeti vastu raadiosaatjaks, kes edastas saateid kogu ingliskeelses maailmas. Saksa ametivõimudele oli ta sel ajal praktiliselt täiesti tundmatu, kuid neile avaldas muljet tema kõnekus ja hästi kirjutatud tekst, mille ta koostas. Mitte kaua aega pärast sõda, "Lord Haw Haw" (Londoni propagandaministeriumi poolt talle omistatud halvustav nimetus) oli saanud üheks rahvusvahelise raadio juhtivaks kuulsuseks. B.B.C. salajane uuring valitsuse jaoks näitas, et Joyce'il oli 1941. aastaks ainuüksi Suurbritannias 24 miljonit kuulajat. Konfidentsiaalses aruandes järeldati: *Tekib tunne, et paljud tema märkused on tõesed!* Kahtlemata mängisid Joyce'i tõepärased märkused suurt rolli üldsuse teadlikkuse tõstmisel juutidest, eriti seoses nende vastutusega kahe valge rahva vahelise mõtetu sõja eest. Tõepoolest, rahva juudivastasus, eriti tehasetöölise seas, jätkus vaenu ajal (*Churchill's War*; David Irving, Veritas Publishers, Sydney, Austraalia, 1990, lk 233).

Joyce rääkis neile kuus aastat, et valge rass sooritab sõjas rassilise enesetapu ja et

natsionaalsotsialism on ainus kontseptsioon, mis suudab nende tsivilisatsiooni katastroofist päästa. Natsionaalsotsialism, ükskõik, kes seda mõistet ka ei kasutaks või ei tunneks seda vaimu esimesena, peab tekkima mullast ja rahvast või üldse mitte. See ei tulene mitte mingist ajutisest kurvastusest, vaid rahva revolutsioonilisest igatsusest heita maha jämeda, räpase, demokraatliku materialismi ahelad, ilma et ta peaks selga panema marksistliku materialismi ahelad, mis oleksid identsed maha heidetud ahelatega. Küsimus puudutab meie enda Briti rahvast, keda ei saa keelata jagamast revolutsioonivaimu, mis ei piirdu ühegi rahvaga. Seepärast, tõelises austuses Saksa juhi vaprast saavutuse vastu rahvusvahelise juudi rahanduse ja selle teise mina - rahvusvahelise juudi kommunismi - vastu, ütlesin ma hea meelega: Heil Hitler!"

Ta selgitas otsekoheselt, miks ta sõja eelõhtul Inglismaalt lahkus: *Kui inglane ei saa oma tänavatel võidelda rahvusvahelise rahanduse ülemvõimu vastu, siis oleks parem, kui ta läheks mujale ja takistaks kõigi oma võimuses olevate vahenditega oma valitsuse võitu. Sest sellise valitsuse võit oleks tema rassi jaoks igavene lüüasaamine. Inglise peaksid saama võimaluse, mida neile nii kaua keelatud, kasutada oma geeniust ja iseloomu selle uue maailma ülesehitamisel, kuhu Adolf Hitler on näidanud teed. Nendel päevadel võib olla ülbe väljendada kas lootusi või usku. Ometi julgen ma nii palju, et ma loodan ja usun, et kui sõja leegid on läbitud, siis tunnevad Inglismaa lihtrahvas taas oma hinge ja otsivad rahvussotsialismi, et liikuda edasi inimliku progressi teel sõpruses oma saksa verrega vendadega. Et see lootus ja see usk ei osutuks asjatuks, selleks on minu jaoks kaks piisavat tagatist, Adolf Hitleri suurus ja suurem au ehk Kõigeväeline Jumal."*

1945. aasta mais, kui tema lootused, kuid mitte tema uskumused olid purunenud, lasti Joyce'i, kes oli relvastamata ja ei osutanud vastupanu, okupeeriva Briti armee juutide poolt maha. Valusalt haavatud, võeti ta koos Margaretiga vangi ja viidi Londonisse, kus ta seisis riigireetmise eest kohtu all. Tema vastu esitatud süüdistus oli äärmiselt nõrk, juba ainuüksi seetõttu, et ta ei olnud isegi Briti kodanik ja ühelgi inglise kohtul ei olnud seaduslikku õigust teda kohtu alla anda, nagu iga advokaat teadis. Pealegi ei suutnud prokuratuur kõigis tema sadade Kolmandast Reichist tehtud saadete valitsuse poolt koostatud transkriptsioonides leida ühtegi sõna, mis oleks olnud Briti rahva vastu. Tema viha oli täielikult suunatud selliste avaliku elu tegelaste vastu nagu Winston Churchill, *maailma esimene auväärne juut."*

Tema parim tund

Oma lühikeses avalduses kohtule ei vabandanud Joyce oma tegude eest, ei avaldanud kaastunde äratamiseks kahetsust ega taganenud oma vastutusest: *Mina, William Joyce, lahkusin Inglismaalt, sest ma ei tahtnud võidelda juutide eest Adolf Hitleri ja natsionaalsotsialismi vastu. Ma lahkusin Inglismaalt, sest arvasin, et võit, mis säilitaks olemasolevad olud, oleks Suurbritanniale kahjulikum kui lüüasaamine.* "Arvestades aega ja asjaolusid, mille jooksul need sõnad öeldi, rõhustab mehe vankumatut julgust ja põnevat trotsi.

Mitte kaua aega pärast kohtuprotsessi algust muretses prokurör konfidentsiaalselt oma peamisele assistendile: "Kas *meil on mingi võimalus?*" Morgan vastas: "Ei, ma ei usu, et teil on - ainult juhul, kui kohtunik ei ole valmis tegema uut seadust." Cole teatas: "Sel õhtul pakkusid mõned inimesed väidetavalt koefitsienti 6-4, et Joyce'i mõistetakse õigeks." Kuid William Joyce'i vastu töötasid ka muud kui juriidilised jõud. Tema kaitsjaid ähvardati mõrvaga ja *Daily Telegraphi* toimetaja tegi selle hämmastava avalduse, mis jõudis Joyce'i kohtuprotsessi tuumani: *See juhtum läheb õigusajalukku, sest esmakordselt kehtestatakse teatud tingimused, mille alusel võib välismaalase riigireetmise eest süüdi mõista.* "Need "teatud tingimused" kehtisid igapäevaste suhtes, kes oli piisavalt julge, et rääkida tõtt juutide kohta.

Näitena sellest, mis ootas rahvussotsialistile ees, oli ühe briti seltsimehe, John Amery saatus. Ta mõisteti surma kaheksa minutit kestnud kohtuprotsessil, mis oleks avaldanud muljet isegi Joe Stalini hukkamiskohtunikele. Nagu isegi tema kaasaegne biograaf kirjutab Joyce'i kohtupäevast: *Kohtuprotsessi pinget oli tunda kaugel väljaspool kohtusaali, sest nagu igaüks, kes sel ajal Londonis viibis, mäletab, oli avalikkus Briti õigusemõistmise pärast mures, mitte kartusest, et mees võidakse ebaõiglaselt süüdi mõista, vaid murest, et ta võidakse leida, et ta ei ole seadust rikkunud, kui nad oleksid oma kättemaksust ilma jäetud.*"

Kui vältimatu saabus, kirjutas ta oma eraldi vanglas vangistuses viibivale naisele: "Noh, ma olen teinud oma vanale ülemusele (dr Goebbels) kõik, mis võimalik. Kui ma vaatan tagasi kogu sellele (kohtuprotsessi) perioodile, siis näen, et olen Briti õigusemõistmise ajaloo kõige räigema pettuse objekt. Olgu, olgu, ma olen seda uhkem. Nii surmas kui ka elus trotsin ma juute, kes selle viimase sõja põhjustasid. Ja ma trotsin pimeduse võimu, mida nad esindavad. Olgu Suurbritannia taas kord suur. Ja suurima ohu tunnil Läänele tõuseb tolmust Hakenkreuz'i lipp, kroonitud ajalooliste sõnadega: *Ihr habt doch gesiegt!*" (Te olete ju võitnud!"; 9. novembri 1923. aasta Müncheni putšis langenud seltsimeeste moto). Ma olen uhke, et suren oma ideaalide eest, ja mul on kahju Briti poegadest, kes on surnud,

ilma et teaks, miks."

Surm ja muutumine

Üks sõber meenutas Joyce'i isiklikku seisundit lõpu poole. "*Viimastel päevadel, kuigi ta oli täiesti heas tervislikus seisundis, näis tema tegelik keha olevat vaimustatud ja ilma, mida võiks nimetada kahvatuks, tema liha näis olevat kvaasi läbipaistev. Temaga koos olemine andis sisemise rahu tunde, nagu oleksime vaikes kirikus."*

Tema viimane kiri Margaretile peegeldas tema mehelikku enesevalitsust: "*Täna õhtul tahan ma lõplikult oma mõtteid kokku panna. Rahu atmosfäär on minus tugevalt sees ja ma tean, et kõik on selleks üleminekuks valmis. Iga päevaga näed sa ilusam välja. Ja see on sulle viimaste pingete all suur au. Aga, nagu ma olen alati öelnud, kasvatus ütleb. Ja see räägib ka tulevikus, ükskõik kui mädanenud maailm praegu ka ei oleks, Mida lähemale ma liigun Ülestõusmisse, seda suurem on minu, usaldus lõpliku võidu suhtes. Kuidas see saavutatakse, ma ei tea. Aga ma ei ole kunagi tundnud vähem pessimismi kalduvust, tho' Euroopa ja see riik peavad ilmselt kohutavalt kannatama enne meie ideaalide õigustamist, annan ma hea meelega ja uhkusega eeskuju, mida mu vana ülemus nõuab. Wir haben doch gesiegt! Ma tervitan sind, Freja, kui sinu igavesti armastatud, Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil! Sinu tahtmist."*

3. jaanuari 1946. aasta hommikul hukati William Joyce.

Kõik tsitaadid ja allikmaterjalid on võetud teosest *Lord Haw Haw ja William Joyce, The Full Story*, John Alfred Cole, Farrar & Strauss, New York, 1964.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Schlag lieber nach der Kapitulation des Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland sondern auf globaler Ebene!

Initiativen von Massenarbeit, Vorbereitung, Verfügung und Verlesung haben nicht ausgereicht, die Kräfte der großen Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu unterdrücken.

Alle Nationalsozialisten sind wichtiger aktiverer Völker- und Kampfbewegungen werden Schüler an Schüler im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar nicht so groß wie vor, aber die Größe des hochgeliebten Volkstums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der verwerfliche Gegner ist ohne Zweifel, die Völkermörder – gegen alle weißen Völker (?) – in höchsten Stufen Mittel und Zweckmäßig, Chiffrierung und Kennzeichnung.

Ob "Nazi" oder "Hitler", ob im Wahlkampf oder im Massenkampf, ob nur Propagandamittel bewirkt oder auf einem Schicksalstag unsere Art hoher Nationalsozialisten ist seine Pflicht!

Hitler
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS uudistebulletään
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eesti keel
Prieksējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Teviš daļa

NSK: Paldies par interviju Turpināt labi atcerēties. Uzturēta ir mūsu!

Intervijas beidz un prievērojiet saņemtajiem datus nosūtīsimus vārdus.

Mollija: Paldies, draugi! Ēdja jauši pirms smiegt ko intervija. Lūdz, atstāt man tīmekļa adresi, kad tā būs publicēta, un es pieredzēju pats tīmekļa vietnes rādīt ar interviju. Lūdziet man tīkai teikt mūsu brodriem visā pasaulē reaktīvu. Daudz mūsu eipa ir vieni apstākļi. Det nerakstījat tebe! Ar jūsu palīdzību mūsu akaita pūņam ar katru dienu. Paldies mūsu izplatīt patsēdēt, jo katrs vārds ir kā bulta Tumsai un zobens ikreiz visā mūsu. Mūsu nosaukums ir kļūst parak palīdzēt, un ar pamatīgā palīdzētā mūs visā gals. Katra priekš, priekš un jūsu lieta, ko dars

 the NEW ORDER
Number 179 (133) Founded 1975 April 29, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinship fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!
Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes
Sajad raamatud paljudes keeltes
Sajad veebisaidid paljudes keeltes

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

 NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!

